

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 39. Northumbriæ Comitiss molimina de Maria Henrici VIII. Filia custodiæ
danda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæc. XVI.

A. C. 1553.

§. XXXVIII.

Joanna Graja regni hæres ab Eduardo declarata.

Burnet. l. I.

t. 2. p. 341.

Sanderus

l. 2.

Pallav. l. 13.

c. b.

Itaque Rex testamento caverat, ut Joanna natu major Henrici suffolicæ Ducis Filia Regni hæres esset, ea autem absque liberis decedente, secundo genita subrogaretur. Hæ testamenti tabulæ ab omnibus Judicibus numero viginti quatuor firmatæ ad Cancellarium deferebantur, ut ab eo etiam suo chirographo, ac sigillo munirentur, clam tamen populo res gesta est, ne qua tumultuum occasio daretur. Aberatum Thomas Cranmerus Cantuariensis Archiepiscopus, cum autem magna apud Regem auctoritate valeret, ad aulam accerseretur, ut & ipse hisce tabulis subscriberet, quod quidem primo recusat, certæ, ac legitimæ successionis jura hoc pacto violari, neutiquam æquum esse existimans: cum vero Rex illum ad familiare colloquium admitteret, eique varias rationes proferret, præcipue vero Religionis novæ periculum exponeret, assensum & ipse Cranmerus præbuit. Ergo omnes regii Senatus Patres die vigesima prima Junii hæc acta rata habent.

§. XXXIX.

Northumbricæ Comitis molimina de Maria Henrici VIII. Filia custodiendæ.

In-

Interea cum adversa Regis valetudo in dies magis, magisque ingravesceret, Northumbriæ Dux, ut de prospero consilii sui successu certior esset, Senatores sollicitabat, ut Mariam Henrici VIII. Filiam rogarent, quatenus Regi graviter decumbenti assisteret, illiusque curam in se susciperet. Verum Dux hoc pacto, ut fertur, hanc Principem custodiæ dare machinabatur, licet ejus consilia per repentinam Eduardi mortem fuissent eversa. Interim Maria, cum Londinum properaret, jamque civitati proxima esset, a suorum Ministrorum quopiam admonita fuerat, Regem cum morte luctari, ipsi vero Londini periculum parari. Hoc nuntio territa cœptum iter deserit, atque ad arcem suam minime munitam, quæ Kennigshalla dicitur, omni celeritate se recipit, ibidemque tamdiu inclusa permansit, donec certior fieret, quod Rex obiisset.

Sæc XVI.
A. C 1553.
Burnet & Sander. l. c.

§. XL.

Eduardi VI. Angliæ Regis obitus.

*Sleid. l. 25. p. 922.
Thu. l. c.
Sand. l. 2. p. 299.
Belcar. comm. l. 26. n. 37.
Pallav. hist. Conc. Frid. l. 13. c. 6.
n. 5.*

Enimvero Eduardus die sexta Julii anno ætatis suæ nonnisi decimo sexto vis eripiebatur, postquam nonnisi septimum a Patris sui obitu annum vitam superstes fuerat. Observabatur a cunctis, quod Eduardus vitam finierit eodem Mense, eodemque prorsus die, quo Hen-